

Universitätsbibliothek Wuppertal

**Demosthenis Et Aeschinis, Principum Græciæ Oratorum
Opera**

Demosthenes

Aureliae Allobrogum, 1607

Vorwort

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

<urn:nbn:de:hbz:468-1-1565>

HIERONYMI VVOLFII IN AIEPΩΝΥΜΟΥ ΒΟΛ-
QVARTVM ET ULTIMVM. ΦΙΟΤ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΕΤΑ-

orationum Demosthenis tomum.

Præfatio.

ΦΙΟΤ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΕΤΑΡ-
τον καὶ τελευτῶν τε Διημεδέσκοις τό-
μον προσοίμουν.

ΑΛΛΟΣ τις πάλαι παρ' οὐθ' ενέμοις ἦρει
μάσις τῷ μίκαστείων ζόπος ἐγένετο η
καθ' οὐδές. οὐ τοῦ γὰρ παρεσπόντορος α-
παγάγει τὰς κείσες ἔδει τοῖς ἀκο-
ζομένοις, μάρτυρες ταῖς αἰβάζοντας, καὶ πίστις ἐπά-
γοντας, ὅτε τῆς αὐτῆς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οὐδέποτε πίρας
λαβεῖν τὰς ἀμφισβητήσεις. Ταῦτα δὲ τῆς σωτηρίας τῷ
διγενέσιν μύεσι οὐδὲ σενάζοντες καὶ δακρύοντες πα-
σαν, οἱ μῆτε ωτὸν τῷ συκοφαντῷ τελεῖσθαιντες ἀγνοῶ-
μενοι, μῆτε δέ τις κείσεσσαν απαλλάξασθε τῷ συμφέρον-
διναμένοι. Πόστα γὰρ δίκη τὸν αἰειθόν τοὺς μὲν σωτη-
ρέους ἐπλούσουν, τοὺς δὲ ἀμφισβητοῦντας ἐσύλπαν,
πόση γένεται τοῖς ἐπιγένοις παρεδόθεσταν, ηδὲ μὲν τάλα
μὲν τῷ ἀντολαῖσαν τῆς μίκαστείως. σύνεντον παλαιότεροι
βασιλεῖς καθίσταντο. νῦν δὲ πολέμοις οὐκ αἴσαγκροις
ηδὲ φιλονεκίας ἀκρίτεσις ταχέτερες τὰ πάντα ἀπέρθησαν
οἱ ἀπεσχαγαντίοις, οἱ φυτικὸς ἐπικληθεὶς, οἵ εἰ-
ειδος καὶ φιλονεκίας σωτηρίενται ἀπεφήνατο. αἱ δὲ
ἐπείκεια μὲν οὐδεὶς ἔξιν δὲ μὴ καὶ γένεν τῷ θεάτρῳ,
οἵκοι τέ καὶ τὸ ἀλλοδαπῆ, τὸ ταῦς πόλεστον καὶ τοῖς ἀ-
γροῖς, εἰ τοῖς βουλευτοῖς, εἰ τοῖς μίκαστείοις, εἰ τοῖς
ἰεροῖς καὶ αὐτοῖς τοῖς βωμοῖς μὴ καθ' ἕκαστων ἑμέρα
ἐνδιχθέουσαν καὶ ἐπιπολάζουσαν κατέσχον. ταῦτα δὲ
τέλε φιλίαν φιμὴν, πάντας μὲν οὶ αποδιδόμενοι ἐκτινάσ-
σούσεταις ἢ χειδὸν οὐδαμοῦ καταλαμβάνουσιν. οὓς δέος εἴ-
τοντο τοιταῖς ἐπείκειαῖς; τῷ γὰρ μίκαφωντος ἐρυμανθῷ τῷ
διὸ οὐρανίας σωτηρίσμένα, εἰδεῖς ἔξιν δὲ μὴ γνωστοι.
ἀλλὰ τῇ τούτοις μεπτέον, εἰ τούτῳ ποίησι τῷ πε-
λάσταρῳ τόμων ξειάκοντα τούτοις; τοῦτο διμοπιάνη συ-
βολάμενον λέγοι. οὐχὶ μὴ ταῦτα Δημοσθένειοι ἐφίκοτο,
πλὴν τεττάρου τῷ μίκαφοπτοῦν ἀλλὰ τοὺς μὲν τοῖς φί-
λοις. τοὺς δὲ ἐπείκειας ποὺν γεγεφότος, οἵστερ αὐτοῖς εἰς
σύστατιν τῷ μὲν τοῖς συμφερόγεντοις καὶ ἀπόδεξιν αὐτοῖς
τοῖς μίκαστοις χρήσονται. ἐστι δὲ τούτοις οὔτε οὐδὲ τούτοις
ηδὲ τὰς οὐσιότητας, οὔτε τὸ καίλλον τὸ τῆς ἐρμηνείας
(οἱ πλεῖστοι γάρ τῷ μίκαφοπτοῦν ἀλλαγώσαντο) οὐσιάν τοῦτον (σφ-
ρα ἐπαγωγὴν τῷ μίκαφωντος μέρῳ). οὕτως δὲ οὐτεποτὲ πολλαὶ
ηδὲ τὰς οὐσιότητας, οὔτε τὸ καίλλον τούτοις οὐδὲ τούτοις
Εἰ μίκαφός εἰναι φύσεων ηποιητιλασίαις ἀτερπτέονται, οὐδὲ τούτοις
διφύτοις, Εἰ τὸ παταμίσμενόν τοις λέξεως θαυμα-
σόν. Εἰ δέ τοι πάλι μίκαστείων μέσοδος, η πατήσεις ηδὲ
τῷ μίκαφοπτοῦν τὰς διχαλύσεις περιέρχεται τῷ μίκαφοπτοῦν
ηδὲ τὰς οὐσιότητας ἀπεργαντολογίαν οὐκ αἰσθανέτος συ-
νειδήσεται, ἀλλωτε τῷ μίκαφοπτοῦν τὸ ταῦς ἐξουσίας οἵποις ἐπ-
μελουμένοιν αὐτοῖς ἐπανορθώσεις, καὶ αποδιδόντες,
κινεῖν, καὶ μεταποθέναι, τῷ μίκαφοπτοῦν τῷ μίκαφοπτοῦν
τὰ μὲν καλῶς καθέστοτα. οἱ μὲν οὖτις παλαιοὶ τοις
πατηστέοντον τέλοις μὲν μηδὲ πουφόνοιαν καὶ αἰολασίαν τῷ μίκα-
φοπτοῦν οὐσιέστελεν· τούτοις δὲ τοῖς τε σεμνότητα καὶ
τέσισται. εἰ δέ οὐτοὶ οὐδὲ μίκαφοπτοῦν, μὴ δὲ τὸ μημένδη, ἀλλὰ
κρείτω, τὸ δὲ κρείτω μήτη τοιοῖν, τὸ ταῦς ἐσείδας ἀταράτος
οὐ κατὰ τὸ συκοφαντίας καὶ βδελυρίας τὸ καταποντῶν; το-
ιαῖς διωμέσιν τὸν ασφαλεῖ πατασθῆσαν σφᾶς αὐτοῖς ἀμ-
ποφαντῷ, τῶν τοι πελάστησι; ἀλλὰ μήδε οὐκιτεῖς τὸ λε-

ζέμδρον, ἵστη τὸν κρυπτὸν, (γεωμετριῶν τῷ ἐμὲ, οἵ ζεμδροτέτλι εἴ τε ἡ φύσις εἴτε ἡ τύχη ἐποίησεν) καὶ ἡ αὐτὴ μέμνησε τῷ σωματίδόν τον ἑαυτοῖς μὴ ποιοῦσται δύοτα, εἰς μισός με κατασκήνωσι· μεμψιμοτερού τα πάνωμα· ή τὰ διοικῆσμα τῇ τε εὑρεθεὶ τῇ τοῖς καρποῖσιν ἀφίκει· τῷ διπλώματι ἔχοντεν αἱ αγωνιστῶν δέο-
μερον, αἱ χιλιετές καὶ Δημοσιές, εἰ μὲν ὑφηγησαμέρον, λα-
πήσεν στεφανομέρον μηδὲ ποσαύτης δέγνωμοσινές διπο-
λέγεται· μηδὲ δύος αὐτοῦς ὑπὲρ ἐμοῦ εἰς τὸν τῷ ρωμαϊκῶν
ἀρχαὶ τυγάνετο ωφελοθεῖτες.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑ
ἀφόει ἐπέζηπης λόγου.

Δ Ημεδένιν ὁ πολιτισμός, μημοδένεις τὸ ρήτορες πατερ, τελείωθεν δὲν δύναμεις, τοῦ τε Δημοσθένει, καὶ Συγγράφει, δὲν ἔποις κατέστηται τῷ παύδων καὶ τῷ χρημάτων τεῖς. δύο μέν συγγραφεῖς
ἄρρενες τε καὶ Δημοφῶντα, ἐναὶ δὲ φίλοις εἰποτίθεντο, θικεπτόμων. καὶ θικεπτόμων μὴ δίδωσιν εἰδομένην τα κερποδέσμου μνᾶς, ἀλλὰ εἰ δημοσθένεις εἰς αὐτοὺς ἐγραφεῖ. Δημοφῶντα δὲ τὸν δικαῖον πάντας θυματερα, περιεπέμψας
αυτοῖς περιεπέμψας τὸν τάχατα λαβεῖν. αφοῦ δὲ τοις ἐντοτε μὲν γινανταί
ἡμῖν τὸ παύδων μητέρα κλεοβέλειν τὸν γύναιον, αἵξοι γύναιας, μνᾶς
δηποτεν τρύπωντα κακῆν ταῦτα δὲ κελεύει τὴν σικκίαν καὶ τοῖς εἰς αὐτῆς
οὐδεις μέχρι τοῦ Δημοσθένεος εἰς αὐτοὺς ἐγραφεῖς. εποιεὶ τοι μὲν δοτεῖν
τὸ χρηματα αὐτοῖς, δέδος λαγκανίστος· γανεῖ δὲ τοις αὔροις τὸν δικαίων
τοῦ τελετώντων. οὐ τοῦ Δημοφῶντος τὸν Συγγράφεα, οὐ ξεχεισθάντος τοῦ
πάντας τεττάραν καὶ δέκα ταλάντων, ὡς ὁ ρήτωρ δημότεικιν, οὐεί-
κοντες τετάρκοντε ταλάντα τὸν πάντας δημότεικα, μηκρά
παυτελῶς παρέδωκεν εἰς αὐτοὺς ἐγραφέντων τοῦ Δημοσθένει. μὲν τοις
τοῖς αὔροις εἰστελλεῖν τοῦ Δημοφῶντος δέκα ταλάντων τοις δίκιοις λαζανί-
στειδιν τεττάρες ἀντίτοπος, τὸ τείτον ὀφείλει τῷ χρημάτων, ἀλλὰ συ-
νιδέσσων οἱ ρήτορες τε τῷ αὐτοῖς, καὶ τῆς δημότεικας καὶ αὐτοῖς, περι-
πατεις αὐτοῖς, αὐτοῖς κανόντες τοις αὔροις.

ΔΗΜΟΣ ΘΕΝΟΥΣ
ΚΑΤΑ ΑΦΟΒΟΤ ΛΟ-
285 φερότες.

The image shows a page from an old Greek manuscript. The text is written in a formal, Gothic-style script. A large, highly decorated initial letter 'P' is positioned at the top left, enclosed within a rectangular frame that has intricate scrollwork and floral patterns. The rest of the page contains two columns of text, continuing the narrative or doctrinal content from the beginning of the page.

ultra crepidam (Grammaticum enim, non legisla-
torem, vel fortuna vel natura mea fecit) né ve odi-
um mibi querela pariant eorum, qui se officium
non facere agnoscunt, queri desino: & hæc fatis at-
que iis committo, qui rerum potiuntur: æquos le-
ctores orans, ut Aeschinem & Demostenem no-
stra opera si non Latinè dicentes, at conantes dice-
re eodem candore accipient, quo à nobis in Roma-
num forum sunt producti.

ARGVMENTVM ORATIONIS
in Aphobum, de tutela.

Demostenes Pæaniensis, Demostenis oratoris pater, decedens duobus liberis superstribus, Demostene & filia: tuores instituit tum liberis, tum pecuniae, duos cognatos, Aphobum & Demophontem: & vnum à pueru amicum, Theripide. Ac Therippidæ legat vsum fructum septuaginta minarum, tātisper dum Demostenes togam virilem sumeret. Demophon ti filiam despoderat, ac duo talenta dotis ei nomine legat. Aphobum, minis octoginta datis, suam vxorem, liberum matrē, Cleobulam, Gylonis filiam ducere, atque adibūs etiam, & omnī carum instrumento ac suppellecīle, vsque ad virilem Demostenis æratem, vti iubet. Hi legatas quidem sibi pecunias statim accipiunt: sed neque Aphobus defunctū vxorem, nec Demophon filiam ducit. Cum autem rem quatuordecim talentū tractassent, ut orator ostendit, & triginta talenta pro emolumenis soluere ac reddere deberent: pauca omnino Demostenis iam adulto tradiderunt. Quapropter aduersus Aphobum, tutelæ nomine actionem decem talentū instituit: quod is pro tertia gestæ tutelæ parte, pecuniae trientem deberet: quæ omnia orator tum è forte, tum ex emolumenis Aphobum debere colligit, & quasdam eius obiectiones refutat.

DEMOSTHENIS IN
PHOBVM ORATIO PRIMA,
Hieronymo Vvolfio interprete.

Si voluisset Aphobus, Iudices, ea facere quæ iusta sunt, aut de nostris controuersiis, familiares sumere arbitros carere his in foro litigandi molestiis potuissemus. Fuisse enim satis, stare decretis illorum, ut nulla nobis esset cum eo contentio. Quum verò eorum quibus res nostræ percognitæ sunt, sententiam & cognitionem omnino detrectarit, & ad vos, qui de nostris negotiis comperti nihil habetis, accesserit: ne cesset est facere periculum, an vestrâ ope ius nostrum ab eo consequi possimus. Evidē scio, Iudices, quād difficile sit in certamen descendere, ac dimicare de fortunis omnibus, cum viris & dicendi peritis & omnibus copiis instructis: mihi homini propter ætatem, rerum prorsus imperito. Quanquam autem longè sum ipsis inferior: spem tamen optimam habeo, me & à vobis quæ æqua sunt imperaturum: & oratione mea tantum assecuturum, ut rem omnē vti gesta est, planè intelligatis, nec ullam partem negotij, de quo ferenda erunt suffragia, ignoretis. Proinde rogo vos Iudices, ut me benignè audiatis: &, si affectus iniuriis videbor, in meo iure consequendo adiuvetis. Dicam autem quād potero breuissimè: atq. inde narrationē auspicabor, vnde vos negocium facilimè perspicietis. Demothenes pater meus, Iudices, rē familiarē talētūm circiter quatuordecim, me septēnē, sororem quinquēnē reliquit: matrēq. nostrā, quæ minas quinquaginta nomine dotis in eius aedes intulerat. Moritur. θέοματι οὐ μή ὡς αὐτρες δικαισται μετ' οὐδαεια. ποίουμαν Μ' αἰς αἴ διώωμαν δέλα βεληντάτων οὐ μάς καὶ ἐγὼ προτότον ταχεῖσσομας διδόσομεν. Δημορθὸν χειρὶ τεττάγοντο δέλη ταλαντῶν, εἶπε γέ επιδειποντα μητας εἰς τὸ οἴκον εἰσερινεῖ μηδύνιν βελούδοι-